

Brno

Město Brno pro každého z nás znamená něco jiného. Pro někoho je to jen místo, kde studuje, a nebo kam jezdí za prací či brigádou. Další sem zase míří za zábavou nebo za relaxací a poznáním historie. Někdo na Brno nadává, další zase Brno miluje. Víte jak se říká: „Sto lidí, sto chutí?“ Popíši vám jak chutná Brno mně.

Brno je pro mě srdeční záležitostí. Narodila jsem se v jedné z brněnských porodnic, později jsem dojížděla do Brna na kroužky a příměstské tábory, chodila na nespočet koncertů, ztrácela se v ulicích, seznámila se se spoustou lidí, měla zde první rande a zažila své první i sté líbání na Petrově. Brno se stalo nedílnou součástí mě samotné.

Jako student máte tisíce možností, co v Brně dělat. Chcete někoho pozvat na rande? Máte na výběr ze stovek kaváren, čajoven i restaurací z čehož každá z nich má svůj osobitý charakter. Neláká vás být mezi lidmi? Je tu spousta úchvatných romantických vyhlídek (například Petrov, Hády nebo Bílá hora), kde je výhled na celé Brno, máte zde soukromí a klid.

Nejkrásnější vzpomínky mám právě na Petrov, který se mi zapsal do srdce svým tajuplným vzhledem. Ivan Blatný se ve svých sbírkách o něm zmiňuje takto:

*Petrov je zamlžen a kolikery dým
obetkal jeho sad a jeho štíhlá křídla,
drobounký šedý déšť zní z nebeského zřídla
a měkce dopadá, zatímco odjíždím...*

(I. Blatný, Melancholické procházky, Melantrich, Praha, 1941)

Pokud máte rádi umění, a nebo jednoduše potřebujete zabít čas, můžete navštívit divadla, vernisáže, autorská čtení v kavárnách, filmové festivaly i kina. A když zatoužíte po kousku přírody? Najdete tu parky, lesy i přehradu. Když zvednete hlavu, může se vám poštěstit vidět jednu ze zahrad na střeších domů.

Často nevím, kam mám zajít. Ne protože by nebylo kam, ale protože je až moc velký výběr. Alespoň máme všechno blízko, díky MHD a jeho výborném pokrytí v Brně. Noční rozjezdy se pak stávají záchranou pro podnapilé opozdilce a ranní spoje nás zase dopravují do práce.

Pokud chcete poznat Brno takové jaké je, nesmíte se koukat dolů pod nohy. Musíte občas zvednout hlavu, otevřít oči a vnímat detaily, které běžným lidem unikají. Teprve potom poznáte opravdovou důstojnost druhého největšího města v Česku. Dýchá na vás historie. Od středověkých chodeb v podzemí, úchvatné architektury první republiky až po obrovské betonové stavby z dob komunismu. Jakoby mlčky vyprávěly o tom, kým jsme.

Brno má v sobě umělecké srdce, jehož krví se stalo nespočet divadelníků, malířů, spisovatelů, ale i pouličních umělců. Ač se to nezdá, pouliční umělci jsou nedílnou součástí centra. Dokáží mi zlepšit i sebehorší den a krásně dokreslují atmosféru. Ať už formou grafity, nebo hraní či zpěvu na veřejnosti. Bohužel u některých jejich umělecké vyjádření hraničí s legalitou. Proto si myslím, že by bylo skvělé zpřístupnit některé plochy pro grafity a umožnit hudebníkům větší podporu města.

Jedním z významných street-artistů je Timo, který Vás donutí zastavit se v běžném dni a zamyslet se nad hlubšími otázkami života skrz jeden slogan, básničku či obrázek nasprejovaných na zdi. Přesně tihle talentovaní lidé by měli mít možnost být více vidět.

Ale abych nebyla jenom pozitivní, bohužel jsou určité věci, které mě mrzí. Jak jsem zmiňovala výše, brněnská architektura rozhodně stojí za zmínku. Bohužel si toho někteří lidé neváží a tak je k vidění spousta fascinujících nevhodných přestaveb. Jak někdo mohl dovolit, že mezi starými a vznešenými budovami z první republiky najednou stojí nákupní středisko měnící barvy, které je jako pěstí do obličeje?

Neméně častým jevem je jen částečná přestavba, která to však dělá jen horším. Nahoře umělecké dílo, dole turecký obchod s kebaby. Nahoře složitá detailní výzdoba, dole obchod se sportovním oblečením.

Je to jakoby Da Vinciho Moně Lise někdo přimaloval duhový pramen vlasů. Je strašně snadné to ignorovat a považovat to za moderní, ale pořád to nic nemění na faktu, že TO tam jednoduše nepatří a dehonestuje to úroveň celého díla. Stejně myšlenky mě napadají, když vidím ryze moderní brněnský orloj ve tvaru penisu (ze kterého padají kuličky, které si místo turistů stejně odnášejí bezdomovci)! Stojí mezi starobylým domem U Čtyř mamlasů a renesančním Domem pánů z Lipé, na jehož fasádě jsou různé výjevy a ornamenty. Nemám nic proti inovacím a modernizaci měst, ale myslím, že by se měl respektovat celkový vzhled a historie konkrétního místa.

Další z věcí, která mě trápí, je čím dál více se zvedající cena bytů a domů, díky čemuž se Brno stává neobyvatelné pro studenty a nižší sortu lidí. Líbí se mi, že se město snaží postavit nové budovy pro bydlení, aby tento problém vyřešilo, ale stejně mi to stále připadá nedostatečné.

O dopravě samotné toho již všude bylo řečeno hodně, ale i přesto si ji dovolím zmínit. Přecházení některých úseků silnic je hazard se životem, třeba na hlavním nádraží máte hned několik způsobů i směrů, kdy vás mohou přejet. Přechody se semaforem, které přeblikávají ze zelené na červenou po pár sekundách po vkročení na silnici, jsou také zajímavým adrenalinovým zážitkem. Já jako student jsem schopná to doběhnout, ale upřímně lituji pomalejší chodce, kteří už tak rychle chodit nedokáží.

Zácpy a nedostatek parkovacích míst jsou v Brně stálou neměnnou. Možná by bohatě stačilo zavést lepší alternativu dopravy (třeba nadzemku).

Většina větších měst v zahraničí má tematicky zaměřené čtvrtě. Je škoda, že v Brně neexistuje nic jako čtvrť zaměřená na umění, kde by se nacházely galerie, klidová čtvrť, kde by vůbec nejezdily „šaliny“ ani auta, nebo zábavní čtvrť, kde by se nacházely kluby, kde by večer ožíval noční život, nebo třeba čtvrť brněnských básníků

Přesto všechno mám tohle melancholicky krásné město moc ráda a považuji jej za svůj domov.